

vinnosti. Proto byly rozsudky obou nižších soudů podle 1. odstavce § 33 por. nov. v celém rozsahu zrušeny a obžalovaní na základě § 326 č. 3 tr. ř. zproštěni obžaloby, aniž bylo zapotřebí obírat se ostatními důvody zmatku, které byly uplatňovány ve prospěch obžalovaných B. E. a M. E. Následkem tohoto rozhodnutí stala se bezpředmětnou jak zmateční stížnost obžalovaného B. T., tak i zmateční stížnost veřejného obhájce.

Čís. 4946.

Zákon používá pojmu »les hájený« v § 174 II f) tr. zák. v témže smyslu jako v § 174 II d) tr. zák.

Les označený mezníky a obehnaný mělkým, 30—35 cm hlubokým příkopem, nelze pokládati za zahájený ve smyslu § 174 II f) tr. zák.

(Rozh. ze dne 14. března 1934, Zm I 168/32.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Chebu ze dne 5. prosince 1932, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem nedokonané krádeže podle §§ 8, 171, 173, 174 II f) tr. zák., pokud napadla výrok o zločinné kvalifikaci podle § 174 II f) tr. zák., výrok ten jakož i výrok o trestu zrušil a trest znovu vyměřil.

Z d ů v o d ů:

Zmateční stížnosti obžalovaného nelze upříti oprávnění, pokud namítá, že v jeho činu není dána kvalifikace podle § 174 II f) tr. zák. Napadený rozsudek zjišťuje, že celý revír — v němž čin byl spáchán — je vyznačen mezníky a obehnaný mělkým příkopem — jen 30—35 cm širokým, tedy překročitelným. Podle napadnutého rozsudku vyznačením svého revíru mezníky a obehnaním ho uvedeným příkopem dal majitel honitby najevo, že nesouhlasí se zdržováním se v takto ohraženém lese a proto prý je odůvodněna kvalifikace činu obžalovaného i podle § 174 II f) tr. zák. Tento závěr nalézacího soudu, jak právem tvrdí zmateční stížnost, není správný. Ze skutečnosti, že kvalifikace podle § 174 II f) tr. zák. je pojata mezi okolnosti, činící krádež zločinem z nebezpečnější povahy činu, vysvítá, že pojmu »zahájení« ve smyslu cit. ustanovení neodpovídá zařízení, jež označuje toliko hranice lesa nebo jen symbolicky dává najevo vůli vlastníkovu své vlastnictví důrazně hájiti, nýbrž že »zahájení« to musí tvořiti skutečnou překážku pro pachatele při odcizování lesního majetku z lesa, překážku, která se co do intensity aspoň přibližuje uzávěře jiných předmětů. Kvalifikačním důvodem je tu totiž větší energie zločinná, jevíci se ve svémocném překonání takové překážky a to už při samém vstupu do lesa, jež pro rozlohu nelze v celém rozsahu stále stejně hlídati. Náзор tento je odůvodněn tím více, že i ustanovení § 174 II d) tr. zák., zařazené hned za ustanovení, jednající o krádežích na věcech zamčených, obsahuje pojem lesa »zahájeného« a zajisté neužil zákon těchto stejných označení v tomtéž § v různých smyslech. Skutečnost v rozhodovacích důvodech rozsudku prvního soudu

uvedená, že zmíněný les je označen mezníky, nenasvědčuje podle své povahy tomu, že tu jde o zahájený les podle § 174 II f) tr. zák. Příkop pak jen mělký a 30—35 cm široký lze — jak i napadený rozsudek uznává — překročiti a to dospělému člověku naprosto lehce. Lze přes něj odcizenou zvěř nebo dříví volně přenášeti, ba i na voze odvážeti. Příkop, který nepřekáží volné chůzi a jízdě do lesa a z něho a který proto není překážkou, již by pachatel musel překonávati s vynaložením aspoň nějaké námahy, nemůže vůbec přijíti v úvahu jako překážka ve smyslu zákonného ustanovení a není proto zahájením lesa podle § 174 II f) tr. zák. Taková překážka nemůže opodstatniti kvalifikaci podle téhož ustanovení. Lze tedy ve zjištěném činu obžalovaného shledati jen zločin nedokonané krádeže podle §§ 8, 171, 173 tr. zák. Je proto odůvodněna zmatečná stížnost obžalovaného, již hořejší námitkou je uplatňován důvod zmatečnosti podle § 281 čís. 10 tr. ř. (nikoliv i podle § 281 čís. 9 a) tr. ř., jak zmatečná stížnost uvádí). V důsledku toho je napadený rozsudek ve výroku o kvalifikaci podle § 174 II f) tr. z. zrušiti. Poněvadž při výměře trestu uznal nalézací soud za přitěžující dvojnásobnou zločinnou kvalifikaci, jež učiněným opatřením odpadá, je zrušiti rozsudek ten i ve výroku o trestu a trest znovu vyměřiti.

Čís. 4947.

Usnesení, jímž okresní soud sám rozhodl o udělení milosti, je absolutně zmatečné; zmatečnost ta je nezhojitelná; jeho zrušení podle § 33 tr. ř. nebrání ustanovení § 292 tr. ř., poněvadž, vydáno byvši orgánem naprosto nepřislušným, nemohlo usnesení nikdy nabýti právní účinnosti.

(Rozh. ze dne 14. března 1934, Zm II 52/34.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmatečné stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Usnesením okresního soudu ze Ždánicích ze dne 28. dubna 1932, jímž byl Josefu H-ovi prominut trest 48hodinného vězení, uložený mu rozsudkem ze dne 12. dubna 1929, byl porušen zákon v ustanovení § 411 tr. ř.; usnesení to se zrušuje a důsledkem toho pozbývá platnosti i obsah přípisu téhož soudu ze dne 4. dubna 1933.

Důvody:

Rozsudkem okresního soudu ve Ždánicích ze dne 12. dubna 1929 byl Josef H. odsouzen pro přestupek krádeže podle § 460 tr. zák., spáchaný odcizením dubu v ceně 30 z lesa u D., k trestu vězení na 48 hodin zostřeného jedním postem a ztrátě práva volebního; obviněný odpykal trest od 9. do 11. května 1929. Dne 21. ledna 1932 podal obviněný ministerstvu spravedlnosti žádost, aby mu trest byl prominut; žádost ta postoupena okresnímu soudu ve Ždánicích k řízení podle § 411 tr. ř. Okresní soud, vyžádav si od okresního úřadu zprávu o chování obviněného, vydal usnesení ze dne 28. dubna 1932, že se žádosti Josefa H-e vyhovuje vzhledem na výsledek konaného vyhledávání, a vyrozuměl o tom také zemský úřad pro péči o válečné poškozence v Brně. K do-